

Sygn. akt IV CSK 91/14

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w G., Sądowi Rejonowemu w X., Sądowi Rejonowemu w Y., Sądowi Okręgowemu w G.,
Sądowi Apelacyjnemu w [...], Sądowi Okręgowemu w W.,
Aresztowi Śledczemu w G., Okręgowemu Inspektoratowi Służby Więziennej w G.
i Centralnemu Zarządowi Służby Więziennej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 lipca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 marca 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**zasądza od powoda na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu
Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu kosztów
postępowania kasacyjnego, oddala wniosek pełnomocnika
powoda o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna, nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego też nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania.

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany wskazał nieważność postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 5 k.p.c.), która miała polegać na następujących uchybieniach Sądu pierwszej instancji: nieuwzględnieniu wniosku powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, nieuwzględnieniu wniosków dowodowych powoda oraz nieprzesłuchaniu powoda w charakterze strony. Zarzuty te były jednak już podnoszone w apelacji powoda, zostały rozpoznane i nieuwzględnione przez Sąd Apelacyjny, co znalazło wyraz w szczegółowym uzasadnieniu tego Sądu. Poza tym skarżący zarzuca nieważność postępowania przed sądem pierwszej instancji, a skarga kasacyjna przysługuje od orzeczeń sądu drugiej instancji (art. 398¹ § 1 k.p.c.). Przesłanka nieważności postępowania powinna odwoływać się więc tylko do postępowania przed tym

sądem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1997 r. I CKN 825/97, OSNC 1998, nr 5, poz. 81, orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 17 września 1946 r., C III 719/45, OSN 1948, nr 2, poz. 34).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.).

[aw]